

..โอวาทธรรมหลวงปู่เปลี่ยน ปัญญาปทีโป เช้าวันอาทิตย์ที่ 28 สิงหาคม 2559..

..ขอเจริญพรคณะศรัทธาท่าน ที่พวกเราตั้งใจกันมาทำคุณงามความดี เรียกว่าชีวิตของเรานี้ มีผลมีประโยชน์ ไม่เสียทีที่ได้เกิดมาเป็นมนุษย์ เป็นผู้โชคดีถึงจะได้เกิดมาเป็นมนุษย์ ถึงแม้จะเกิดมาก็ภพก็ชาติ เวียนว่ายตายเกิดในวัฏสงสารอยู่ ถ้าเราไม่ศึกษาในเรื่องของพระพุทธศาสนาอย่างนี้ คนเราเกิดมานี้ก็เป็นวัฏวน เวียนว่ายตายเกิดในวัฏสงสาร นั่นคือเขาไม่เข้าใจ เขาไม่ศึกษา ว่าทำไมคนเราเกิดมาถึงไม่เท่ากัน มีสูงๆ ต่ำๆ คำๆขาวๆ มีสวยสดงดงามมีขี้ริ้วขี้เหร่ต่างกัน มีมั่งมีร่ำรวยทุกจันต่างกัน ทำไมถึงเป็นอย่างนี้คนเราที่เกิดขึ้นมาในโลก ให้เรามาศึกษาเรา ก็จะรู้ว่ามันเป็นเพราะอำนาจของกรรม ที่ทำให้เกิดแต่ละภพแต่ละชาติ ต่างกัน ผู้ใด สามารถนั่งเจริญเมตตาภาวนา จนเห็นแสงสว่างเกิดขึ้น สามารถเห็นอดีตชาติภพของตนเอง ที่เกิดมาหลายภพหลายชาติแล้ว จะเข้าใจแจ้งชัดดีในเรื่องอย่างนี้ ไม่ต้องบอกเขาก็จะรู้เองหลวงปู่หลวงตา ครูบาอาจารย์ทั้งหลายที่ท่านปฏิบัติ ท่านจึงมีแสงสว่างเกิดขึ้น มีความเข้าใจในนิมิต รู้จักนิมิตในอดีต รู้จักนิมิตในปัจจุบัน นิมิตในอนาคตข้างหน้าที่จะมองเห็นได้ หรือบางองค์จะสามารถรู้จักภาษาสัตว์ต่างๆ ได้ ก็มาจากการที่เคยฝึกฝนภาวนามาหลายภพหลายชาติแล้วนั่นเอง เหมือนกับที่คนเราเกิดมานี้ จะอยู่บ้านไหนเมืองไหน ประเทศใดต่างๆ ก็จะได้ยินการพูดจาปราศรัยสมมุติ สมมุติเรื่องนั้นเรื่องนี้ พูดอย่างนั้นอย่างนี้ มีความหมายอย่างนั้นอย่างนี้ ดูอย่างง่ายๆ แม้อยู่ประเทศเดียวกันก็ดี ก็ยังพูดต่างกัน เราก็จะเห็นได้ชัดดังนี้ เราเกิดมาหลายภพหลายชาติแล้ว จึงรู้ได้หลายภาษา ให้มันใจแนใจ มันใจในคุณงามความดี บุญกุศลที่เราสร้างสมอบรมเอาไว้ ก็จะอำนวยความสะดวก ให้เราไปมาหาสู่ เราก็จะเห็นได้ชัดเจนว่า ทำไมบางคนมันทุกข์ยากลำบากเหลือเกิน ทุกข์จนแสนเข็ญ บางบุคคลก็มีเงินพออยู่พอใช้ บางคนก็ดีเกิดมาเป็นคหบดีมั่งมีศรีสุข เป็นเศรษฐีมหาเศรษฐี ทำไมคนเราจึงเป็นอย่างนี้ ก็เพราะอำนาจของกรรมที่ได้สร้างสมอบรมมาแล้วนั่นเอง เมื่อเห็นได้ดังนี้แล้วเราก็จะมั่นใจ พอใจเต็มใจ ที่ตนเองได้เกิดมาเป็นมนุษย์ในยุคในสมัยปัจจุบันนี้ มาพบพระพุทธศาสนา ให้เราได้พากันสร้างสมอบรมคุณงามความดีเอาไว้ให้เต็มที่ เมื่อเรายังมีชีวิตอยู่ บางครั้งบางครั้งเราส่วนเราก็ไม่สบายมาก ก็ยังสามารถไหว้พระสวดมนต์ แผ่เมตตาซึ่งกันและกัน สร้างความดีได้อยู่ บางคนที่อยู่สบายๆ ไม่มีโรคภัยไข้เจ็บเบียดเบียนร่างกาย ร่างกายก็จะสบาย มีบางคนเป็นอย่างนั้น ก็แล้วแต่บุญวาสนาบารมี คุณงามความดีที่เกื้อหนุนให้ผลต่างกัน

..เมื่อเรามั่นใจในเรื่องอย่างนี้ ก็พยายามสร้างสมอบรมคุณงามความดี ให้เกิดให้มีขึ้นแก่ตน ให้คิดรู้จักเรื่องของธรรมชาติ ว่าธรรมชาตินี้อยู่ที่กินยังงัย หลับนอนยังงัย บ้านเมืองนี้อยู่ที่กินหลับนอนยังงัย คนเรานี้เกิดมาอยู่ที่กินแล้วนอนยังงัย ถ้าเราเข้าใจเรื่องอย่างนี้แล้วเราก็จะสบายใจ แล้วให้นำมาน้อมระลึกนึกถึงตนเอง มีความพอใจในรูป รูปประภคธรรม นามธรรม คือเวทนา สัญญาสังขารวิญญาณ เรียกว่าธาตุ 4 ชั้น 5 รวมอยู่

ด้วยกัน ถ้าอยู่ด้วยกันก็เรียกว่าสมบุรณ์ คนที่มีครบสมบุรณ์ เรียกว่ามนุษย์ มีความบริสุทธิ์มีความเป็นมนุษย์ที่สมบุรณ์ มนุษย์ที่ไม่สมบุรณ์แบบ ก็คือมนุษย์ที่เกิดมาไม่ครบ 32 ประการ เราก็พอจะเห็นกันได้ อยู่ มีขาดตกบกพร่องในร่างกาย นิ้วมือไม่พอ นิ้วมือเกินก็มี คนบางคนก็เป็นขี้ไบ้เสียจริตผิดมนุษย์ไม่สมบุรณ์ จริตนิสัยไม่ดีไม่งามมีปัญหาธรรมก็มี เมื่อเห็นอย่างนี้ เราก็ควรจะภูมิใจในตนเองที่มีรูปร่างกายสมบุรณ์เป็นมนุษย์ ครั้นได้ทำคุณงามความดีเอาไว้ ให้ภูมิใจและนึกถึง ภูมิใจในชีวิตที่เราได้เกิดขึ้นมา ให้น้อมคิดพิจารณาความเป็นอยู่ การกินอยู่หลับนอนของตนเอง ตามฐานะ ก็จะมีใจพอใจ ก็เลยมีความตั้งใจเหมือนพวกญาติโยมทั้งหลายนี้แหละ พระภิกษุก็เหมือนกัน ท่านก็มีความตั้งใจ สร้างเสริมอบรมคุณงามความดีให้มากขึ้น มีสติปัญญาต้องการมีมหาสติมหาปัญญา ที่มีศรัทธาความเลื่อมใสเชื่อมั่น ตามหลักพระพุทธศาสนา เพื่อความเจริญรุ่งเรือง ในภพชาติของเราที่ได้เกิดมา ถ้าหากมาเกิดชาติหน้า ก็ให้สติปัญญาฉลาดแหลมคมว่องไว เข้าใจในหลักความคิดความชั่ว เรื่องเหตุเรื่องผล ถึงจุดหมายปลายทางที่เราต้องการ คือการพ้นทุกข์ ให้หลุดพ้นจากการได้กลับมาเกิดในวัฏสงสาร ดังที่องค์สมเด็จพระศาสดาพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้ทรงแสดงเอาไว้ เมื่อเราต้องการจะไปอย่างนั้น ก็ให้เราพยายามสร้างสมอบรมบุญบารมีของตน ให้เกิดให้มีขึ้น ไม่เคยให้ทาน ก็ให้ไปทีละน้อย ไม่เคยรักษาศีลก็พยายามรักษาศีล ตามกำลังของตนที่จะได้ก็เช่นนั้น ไม่เคยเจริญเมตตาภาวนาอบรมจิตใจ เราก็ค่อยหัดค่อยเป็นค่อยไปเรื่อยๆ มันก็จะเจริญขึ้นไปเรื่อยๆมันทำจิตใจให้สงบ จิตใจสงบก็จะเกิดมีความสุข เพราะจิตใจนั้นไม่มีนิวรณ์รบกวนวุ่นวาย จิตใจของเรานั้นก็จะตั้งอยู่ในความสงบ ความสบาย เรียกว่าคนเราหากชำระกิเลสให้เบาบางลงไปเท่าไร ก็ยิ่งสบายเท่านั้น เหมือนบุคคลซักผ้าขาวที่สกปรก เขาก็จะซักไปเรื่อยๆ ความสกปรกก็จะหายไปเรื่อยๆ ในที่สุดก็จะขาวสะอาดขึ้นมา นำไปตากให้แห้งแล้วก็นำอุ่นนำหอม ถูไปไหนมาไหนก็สบายใจ

..ฉันใดก็ดี..คนละกิเลสออกจากดวงใจ ไปทีละเล็กทีละน้อย จิตใจก็จะเบาบางจากกิเลส ก็จะทำให้จิตใจมีความเข้มแข็งเบิกบาน ความเข้มแข็งเบิกบานนี้ก็คืออะไร พระพุทธองค์ได้แสดงเอาไว้ ก็คือพุทโธ พุทโธเป็นผู้รู้ผู้ฉลาด มีวิชาความรู้ เข้าใจแจ่มชัดได้ด้วยเหตุและผล ด้วยตนเอง วิชาความรู้ นี้เป็น สมมุติ ถ้าเราไม่มีเรื่องสมมุติเราก็ไม่มีเรื่องอะไรที่จะพูด ถ้าเราสมมุติขึ้นมาก็เป็นสมมุติที่พูดกัน ก็จะเข้าใจภาษาซึ่งกันและกัน รู้จักความคิดความชั่ว รู้จักหน้าที่ของแต่ละคน เราอบรมปัญญาให้มีความดีขึ้นมา เป็นเครื่องประดับตน บุคคลเมื่อมีความฉลาดแล้ว ก็ทำให้ตนเองนี้สบาย ก็เหมือนคนที่มีสติปัญญาทันสมัย เต็มไปด้วยเหตุและผล เมื่อทุกคนมีคุณงามความดี มีพุทโธประจำไว้ในตนเอง ก็เตือนอยู่ให้เป็นผู้เข้มแข็งผู้เบิกบาน มีความสบาย นี้คือผู้ที่ได้พุทโธ ถ้าผู้ที่ยังไม่ได้พุทโธ ก็ต้องให้หาพุทโธ หาสติปัญญาความรู้ให้เกิดขึ้นกับตน มีปัญญาน้อยก็ได้พุทโธน้อยๆ มีปัญญาปานกลางก็ได้พุทโธปานกลาง ปัญญาแก่กล้าที่สุดก็คือว่า ได้พบพุทโธ

ได้พบแสงสว่างแห่งการทำคุณงามความดี เหตุฉะนั้นทุกคนต้องการเป็นอย่างนี้ ก็ให้ค่อยเป็นค่อยไป ค่อยปฏิบัติไปเรื่อยๆ ก็จะทำให้พวกเรานี้เจริญรุ่งเรือง ในการฝึกฝนอบรมตนเองขึ้นไปเรื่อยๆ ก็ขออำนาจพรให้ศรัทธาญาติโยมทุกท่าน เมื่อได้ยินได้ฟังแล้ว ก็ให้ตั้งใจทำคุณงามความดี เราก็จะภูมิใจที่เราได้สร้างความคิดเอาไว้ สบายใจมีความสุข เมื่อเรามีความสบายใจมีความสุขแล้วนั้น เราก็จะแบ่งปันความสุขนั้น ให้คนในโลกนี้ทั้งโลก แผ่เมตตาไปให้ตามกำลังของตนเองได้ การแผ่เมตตาไม่ได้เสื่อมกลายเป็นไหน ถ้าใจเรานี้มีเมตตา แผ่เมตตาไปเท่าไรก็มีความสุขมีความสบาย ความมีเมตตาดีคือความรัก เมตตาต่อซึ่งกันและกันนั่นเอง คนเราจะอยู่ด้วยกันในโลกนี้ ตามอายุขัยของแต่ละคน ด้วยความสุข ก็ต้องอาศัยเมตตาดีให้มีต่อกัน ก็จะอยู่ร่วมกันด้วยความสุขความสงบความสบาย..แต่ต่อไปก็ให้ตั้งใจรับพรจากพระเจ้าพระสงฆ์ และแผ่เมตตาตามที่ได้กล่าวมานี้แล้วด้วย..